

nu i den nyere Tid er Grund til at gøre opmærksom paa, at det betales egentlig af den gamle Fæstning. Jeg har tidligere henvendt Opmærksomheden paa, at der, den Gang Opførelsen af Kjøbenhavns Befæstning begyndte, laa i Statskassen 8½ Mill. Kr., som stammede fra den gamle Befæstning, og nu i denne Tid realiseres det ene store Stykke efter det andet af Kastellet, som jo stammer fra den gamle Fæstning. Der er for Øjeblikket disponeret over ca. 500,000 Kvadratalen af denne Grund; der er nemlig taget en stor Grund til Rangerstationen ved Frihavnen, og nu i Aar efter den sidste Overenskomst med Kommunen, ere to ligeledes betydelige Grundstykker udvekslede med Kommunen, saa det bliver i alt 500,000 Kvadratalen. Hvor meget man vil vurdere det til, skal jeg ikke sige, en Del af det ligger lige ved Frihavnen, en anden Del ved Toldbodgade og frembyder altsaa de allerbedste Byggegrunde. Naar man vil anslaa disse Stykker til 10 Mill. Kr., er det ikke saa overordentlig højt regnet, og vi naa saa til 18½ Mill. Kr. Saa er der for uden andet de to Bastioner, der komme til at høre sammen med Langelinie og blive forærede Byen som en Præsent; jeg tror ikke, at Krigsministeriet er forpligtet til saadan at give Kommunen Præsenter. Hvad jeg vil antyde hermed, er imidlertid kun, at de Summer, der ere forbrugte til Kjøbenhavns Befæstning, og som ikke stamme fra selve Fæstningen, blive forholdsvis saa smaa, at jeg ikke tror, der bliver Tale om nogen saadan Udgift, at den skulde standse al videre Udvikling, som det ærede Medlem mente. Det skulde han naare have anført saamtidig med, at han gjorde opmærksom paa, at Danmark var det Land, som gav mest ud til Forsvarsvæsenet. Naar alt, hvad jeg har nævnet, er trukket fra, tror jeg ikke, at der vil restere noget, som har saa overordentlig stor Betydning; jeg indrømmer ganske vist, at det drejer sig om mange Penge, men jeg fastholder, at de fleste af Pengene stamme fra Fæstningen selv. Jeg vil slet ikke tale om, hvis man skulde begynde at vurdere de andre Godter, som Befæstningen har skaffet Kjøbenhavn. Da Fæstningsværkerne i 1868 blev afstaaede til Byen, blev det fastslaaet som Betingelse, at 600,000 Kvadratalen skulde udlægges som Park. Paa disse Strækninger se vi nu Ørstedsparken, Østre Anlæg, Særnbaneanparten og Tivoli. Og af Botanisk Have skulde 300,000 Kvadratalen udlægges som Park. Alt dette stammer fra Fæstningen. Disse meget værdifulde Arealer blev udleverede af Staten til Gavn for Hovedstaden og derigennem til Gavn for hele

Landet. De brillante Lunger, om jeg saa maa sige, som Kjøbenhavn har faaet gennem disse Parter, stamme fra Fæstningen. Det er kun disse Bemærkninger, jeg vilde gøre over for det ærede Medlem i Anledning af hans Udtalelser om de meget store Udgifter til Fæstningen. Saadanne Ting kunne ses fra to forskellige Sider. Hvad angaar den Udtalelse, der fremkom fra det ærede 4de Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal), da har jeg hørt den Slags Betragtninger tidligere fra det ærede Medlem, og jeg skal derfor ikke komme nærmere ind derpaa. Han og jeg have en saa forskellig Opfattelse af Betydningen af det Forsvar, som Regeringen nu har bragt til Veje, at det ikke vilde nytte at diskutere denne Sag videre med ham. Jeg skal kun gøre den Bemærkning, at naar han og det Parti, hvortil han hører, haade her og i det andet Ting, hvor jo lignende Udtalelser ere komne frem, saa stærkt bebrejde den nuværende Regering og specielt mig disse provisoriske Forsvarsforanstaltninger, saa gør det altid paa mig det samme Indtryk, som en Mand maa modtage, naar han har reddet et Menneske fra et tenderet Selvmord — fra at springe i Vandet eller kaste sig foran et Særnbanetog eller lignende — og han saa bliver skældt ud, fordi han har reddet ham. Den vedkommende, som har reddet Manden, vil vel da sige: Skæld du kun; jeg har gjort min Pligt, det er min Trøst. Jeg tror nu, at det Folk, der gaar ud over en vis Grænse i Retning af at forsømme sit Forsvarsvæsen, vil i vor Tid let tendere imod et politisk og nationalt Selvmord, og naar saadanne Bebrejdelser fremsættes imod mig, hører jeg derfor altid paa dem med den samme gode Samvittighed, hvormed den Mand, der har reddet et Menneske fra et tenderet Selvmord, hører paa dennes Bebrejdelser.

Th. Nielsen: Maa jeg sige til det 4de Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal), at jeg vil bede ham om herefter at holde sig til, hvad jeg skriver, og ikke til, hvad der kan have staaet i Bløde. Naar han vil paaberaabe sig min Mening, maa han holde sig til, hvad jeg personlig har udtalt, eller hvad det er bevisligt, at jeg har skrevet.

Jeg vil gerne rette en Fejltagelse, som jeg for gjorde mig skyldig i. Jeg nævnte da, at Marineministeren fordrede 1,205,400 Kr., men jeg ser, at det er en Fejltagelse, det er godt 300,000 Kr. mindre. Det forbedrer altsaa for saa vidt Stillingen saa meget, at jeg antager, at Finansloven, naar den gaar fra os, vil staa omtrent paa